

Quo sermone luculenter apparet, quod Deus hæc faciat omnia, & quamuis nos dicimus nostro sermone fulgura tonitrua facere, seu sensu magis mystico, angelos aera inflammantes sua ignea præsentia, tamen reuera est Deus in angelis igneis, & Deus in densis nubibus seu spiritibus aqueis, qui hæc omnia ad mandata sua perficienda ad exitum producit, vnde recte dixit pagina sancta, *quod in Deo omnia viuant, moueantur & sint. Act. 17. 9.* Et alibi, *Deus operatur omnia in omnibus, 1. Cor. 12.* Et iterum, *Deus pater à quo omnia, 1. Cor. 8.* Quare quam sit inepta, atque insulse atq; subtiliter prolata illa Peripateticorum, tam Ethnicorum quam Christiani ordinis sententia & assertio (asseuerare præsumens, fulgura esse exhalationes calidas & siccas, à terra exilientes, quæ vi solari in mediam aeris regionem exaltatæ, ibiq; nube inclusæ, atq; vi frigoris loci impulsæ accendantur, & c.) vobis oculis rectis rem istam introsipientibus, eamq; trutinis iustitiæ ponderantibus iudicandum relinquo, videlicet; An res ista, fulgur scilicet & tonitru, sit res tam parui momenti (vti Aristotelici isti putant) vel altioris longe profunditatis & inscrutabilitatis, cum Dei ignes ab ore & throno illius exilientes, Dei voces & soni vndiq; in sacris literis nominentur. Vnde factum est, quod quidam Philosophorum considerantes mirabilem fulminis operationem, illud non opus naturæ, sed summi Dei effectum immediatum sint arbitrati, imo vero, tam mirabile videbatur Ethnicis hoc opus, vt de eius ortu dubitauerint valde, atq; inter se disceptauerint. Nam Empedocles putauit fulmen & coruscationem fuisse ignem, generatum à radiis solis deorsum descendentibus, nubibus interceptis; Anaxagoras istum ignem esse ætheris portionem autumauit, quem vult de alto demitti, & in eo loco impingi, vbi nubes consistunt. Quas quidem opiniones, quamuis Aristoteles ipse, & Seneca refutate sunt aggressi, tamen nihilominus longe probabiliore videntur esse, & ad rem pertinentes, quam illæ Aristotelis, cum suis sectis, Quod etiam argumentis ab experientia ipsa depromptis sat liquido declaratur. Nam Deus bone! quam sunt illi ratione destituti, qui admirabiles tonitruorum effectus, exhalationis terreæ virtuti, aut debili ignis terreni, siue sit actualis seu in sola potentia, facultati recte referre aut appropriare solent? Nam fulminis actu vinum ex dolio subito impetu extrahi, vase minime tacto, & gladium in vagina, aurum argentumq; in crumena, & ossa in carnosio hominis domicilio confringi, ventos repentinos in aere procreari, siluas comburi, lapides conteri, ingentes, turresq; subito conuelli, & infinita alia patrari mirabilia videmus, quorum rationem promptam reddere est difficillimum; imo vero sensus videtur esse & ratio in fulgure, quibus obedientiam præbent creatori, eiq; benedicere dicuntur à literis sanctis, inde indicando nobis Christianis, quod ipsis insit virtus quædam Angelica & diuinitati quam proxima, quibus reguntur, atq; *emissa violenter exeunt, & reuertentia dicunt creatori, en adsumus, Job. 39. 35.* Imo vero tam subtiles sunt eius spiritus, tamq; agilis eius vita, vt à quodam in mysteriis istis perito scriptum habeamus: Angeli multo sunt clariore & splendidiores spiritualibus corporibus, quod difficulter potest homofateri aut comprehendere, nam ratione suæ subtilitatis possunt transire, & penetrare res omnes, sine vlllo impedimento, & sine sui corruptione instar fulguris: Similiter id potest anima humana, vtpote quam Deus itidem creauit ex eadē ex qua creati sunt angeli; Hæc ille. *Lib. de secretis creationis.* Quibus innuere videtur, quod substantia angelica, fulguris, & animæ humanæ, sit de eadem materia, quæ sextam in multis locis nuncupare gestit essentiam. Et reuera vt Angeli substantia minime videtur, nisi in veste sua aerea, quam illuminat more spiritus solis, qui ab anima sua interna illuminatur, ita quidem & internum fulguris est vis & essentia angelica, aereis indumentis obuelata. Hinc ergo est, quod tot mirabilia à fulgure, surdam exhalationis naturam & dispositionem longe superantia oriantur. Experientia enim est hic in Anglia reuelatum, quod in prouincia Deuiensi tonitru ab Aquilone proueniens lapidem ignitum in cuiusdam nobilis culinam immiserit, qui ab illo loco in aulam illius domus voluens, inter prædes cuiusdam hominis illius domus transiens, ipsum pro tempore dementem & furibundum reddidit, & ab eo loco in conclaue transiens, solo ipsius intuitu omnia fenestræ illius partis vitra in infinitis locis eo modo sunt perforata, ac si aciculis essent penetrata, atque ita per murum densum penetrans, & ex domo exiliens in durum scopulum sese mirum in modum immerisit: porro in Hybernia duæ fœminæ syluam petentes, & per agrum commigrantes, tonitru quodam horrendo sunt in via retardatæ, harum autem altera erat timore atque pauore percussa, Deumq; in clamabat atq; arborem versus prope festinabat, altera minime perturbata visa est, sed se more impio gerebat, vocesq; tonitruorum in derisione ex contemptu habens, anum seu podicem manu percutiendo, eum vertebat contra locum illum à quo soni edebantur, vnde factum est vt prior timore Dei & vocis eius percita, tuta euaserit, alteri vero anus & clunes integri tonitru erant protenus dilacerati atque dilaniati, atque ita blasphemata illa misere mortua est. Sed vt ad Peripateticorum istorum stultas asseuerationes propius accedamus, quodam die mercatores quidam, & alii in societate cuiusdam Peripatetici (iuuenis bonæ indolis, qui apud ciuitatem Salopiensem habitabat, & in re literaria ibi loci operam dabat, & pro cognitione sua in re philosophica ab omnibus illius loci in pretio habebatur) simul per planam amplam Salopiensem iter facientes, nubes densas cum sonis & tonitru ipsis appropinquantes animaduertent, & vehementer timere cæperunt eorum pars maior.

At